

[Frank Jensen]

seret i loven, og derefter skal spørgsmålet selvfølgelig til ganske almindelig behandling i studienævnet eller konsistorium – på samme måde som det er her i Folketinget, hvor initiativforpligtelsen på lovgivningssiden hviler på regeringen. Vi kan lave beslutningsforslag her, men initiativforpligtelsen på lovsiden ligger hos regeringen. Det er jo ikke sådan, at regeringen kan ophæve dekretter, de skal igennem de almindelige behandlinger her i Folketinget. Det skal man jo nok ikke i studienævnene, men man skal i hvert fald have en behandling og en godkendelse i studienævnet.

Jeg vil gerne her i anden omgang sige, at jeg også synes, at der i dag på trods af den politiske støj, der har været efter forligets indgåelse, på trods af de mange mørkemænd – og jeg synes, hr. Rahbæk Møller i dag har bidraget til at styrke de mørkemænd i deres opfattelse, hvad jeg er ked af – fra institutionernes side under høringsrunden har været en positiv vilje til at bidrage til at få en lov, der også har en virkning i realiteternes verden. Derfor har jeg grund til også at takke både ministeren og de øvrige partier bag forliget. Efter at vi har været igennem høringsrunden, der sluttede i begyndelsen af september måned, har vi haft en fredelig, stilfærdig og god og konstruktiv drøftelse om de ændringer, det var nødvendigt at lave i lovforslaget på baggrund af høringsrunden.

Det er jo sådan, at der bliver rettet mere end kommaer. Vi har faktisk taget de hørings svar, der er kommet ind fra institutionerne, alvorligt og lavet en lang række ændringer i selve lovforslaget.

Må jeg som eksempler bare nævne, at vi har fået præciseret forskningsfriheden til institutionen. Den er nu klar: det er institutionen, der har forskningsfriheden.

Det er blevet præciseret, at den enkelte medarbejder har metode- og teorifrihed i sin forskning. Det er væsentligt at få præciseret.

Vi har endvidere fået præciseret, at der her er tale om en selvstyrelov, hvor ministerens muligheder for at gribe ind over for beslutninger truffet på institutionerne alene er legalitets-hensyn, altså hvor der er truffet beslutninger, der direkte strider mod anden lovgivning.

Vi har fået præciseret de sammenhænge, der er mellem de kollegiale organers kompetence og ledernes kompetence og indbyrdes mellem de kollegiale organer.

Vi har fået præciseret, at der nu er et basisdemokrati, hvor der også kan afsættes ledere, der ikke længere nyder organets tillid, altså en mistillidsmulighed i organerne.

Vi har fået præciseret en bedre overgangsordning, som institutionerne kan leve med, sådan at man får en mere fredfyldt overgang mellem den nuværende lov og den kommende lov, på samme måde som vi har fået præciseret forholdet mellem studieleder og studienævn. Her har vi faktisk efter forligets indgåelse givet de studerende yderligere kompetence, nemlig rekvirering af undervisningen, idet det nu står i selve loven, at det er studienævnet, der rekvirerer.

På samme måde burde hr. Rahbæk Møller sige, at det er flot arbejde, for det ligger på linie med det initiativ, som SF gerne vil tage sammen med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Nu har SF altså valgt at stille sig uden for forligskredsen, men det skal selvfølgelig ikke forhindre, at vi under udvalgsarbejdet opnår, at hr. Rahbæk Møller og SF til sidst vil stemme for lovforslaget ved tredjebehandlingen. Den mulighed står selvfølgelig åben for SF.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal gerne erkende, at de ting, der er kommet ind efter høringsrunden, er forbedringer, men jeg vil samtidig bekendtgøre, at de ikke ændrer den grundlæggende skavank i forslaget, nemlig en helt urimelig magt til lederne, og at SF derfor vil stemme imod ved tredjebehandlingen.

I øvrigt vil jeg til fortolkningen af ordet »godkende« sige, at jeg er meget tilfreds, hvis det er hr. Frank Jensens version, der er den rigtige, og jeg vil gerne høre ministeren bekræfte den. For sagen er, at denne initiativret jo også gælder, når ordet »fastlægge« bruges, og det er meget usædvanligt i juridiske tekster alene af stilistiske grunde at bruge to forskellige ord om det samme efter hinanden, og hvis hr. Frank Jensens fortolkning er rigtig, betyder »fastlægge« og »godkende« præcis det samme. Det er da muligt, det er rigtigt, men så er det usædvanligt i en juridisk tekst. Derfor vil jeg meget gerne have svar på, om det er rigtigt, at der virkelig menes præcis det samme med de to vendinger.